

[Hans Hansen (Rørby).]

Indenrigsministeren fremsatte nogle Bemærkninger, hvor han gik ind paa den Erkendelse, at det maa forhindres, at de Fordele, der skabes ved Lovgivningen, omsættes i øgede Prioriteter, og føjede til: thi det er det vigtigste af alle økonomiske Spørgsmaal. Jeg kan i høj Grad give Ministeren min Tilslutning til disse Betragtninger. Denne Erkendelse er meget værdifuld, men hvad skal man saa sige til Regeringens Begrundelse for Kriselovene, hvor man ser ganske bort fra dette!

Det ærede Medlem Hr. Krag advarede imod, at alle Fordele omsættes i Skatter. Det er en underlig Opfattelse. Det, det drejer sig om, er nemlig, hvem der skal have Fordelene af Statens Foranstaltninger: om det skal være de private, idet Fordelene omsættes i Prioriteter, eller, om den Grundværdistigning, der skabes ved de Foranstaltninger, Staten træffer, skal gaa ind i den fælles Kasse. Spørgsmaalet er ikke, hvorvidt Brugerne og Skødehaverne skal betale, men hvem der skal have Pengene — skal Pengemagten have dem, eller skal Fællesskabet have dem? Og her forekommer det mig at være en underlig Stilling, som det ærede Medlem Hr. Krag indtager, naar han vil mene, at der i denne Forbindelse ingen Forskel er paa Skat og Skyld. De, der i Øjeblikket faar den Fordel, som jeg har nævnt til syvende og sidst vil bundfælde sig i højere Grundværdi, skylder at betale en Afgift, og det havde jeg dog troet, at det ærede Medlem Hr. Pinholt vilde have haft en lille Smule Forstaaelse af efter det ærede Medlems egen Fortid og efter hans Udtalelser ved mange Lejligheder.

I Fremtidens Politik bliver det nødvendigt, at man erkender, at dette Spørgsmaal er det vigtigste af alle økonomiske Spørgsmaal, og her har den højttærede Minister givet en saa stærk Begrundelse og Motivering for Retsforbundets Stilling til Kriselovgivningen, at vi ikke selv kan gøre det bedre. Hvis man fremdeles vil drive en Politik, hvorefter alle de Foranstaltninger, Staten træffer, kan bundfælde sig i højere Grundværdi, faar vi uvægerlig højere Prioriteter, og det næste Slægtled bliver fattigere, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen sagde, medens de, der i Øjeblikket har Fordelene af at eje disse Værdier, bliver rigere. Ungdommen i Fremtiden bliver fattig af en saadan Politik.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg takker de ærede Ordførere for Socialdemokratiet (M. K. Sørensen) og for Det

radikale Venstre (Jørgen Jørgensen) for den Tilslutning, de har givet til Lovforslaget. Jeg takker ogsaa Ordføreren for Retsforbundet (Hans Hansen [Rørby]) for den udelte Tilslutning, han gav Lovforslaget. Jeg erkender, at paa et vist Tidspunkt var jeg ved at blive betænkelig ved det ærede Medlem, idet han karakteriserede det Lovforslag, som Regeringen her har fremsat, som en hovedløs Politik; men da det ærede Medlem endte med at anbefale denne hovedløse Politik, kan jeg kun være tilfreds. I øvrigt er det jo noget vanskeligt at gøre Retsforbundet tilfreds med Hensyn til Skatteforslag; de har jo kun eet — og det er deres Alfa og Omega — nemlig Grundskylden, og den bruger de i Tide og Utide, uden at de hidtil har faaet noget som helst ud af det. Men jeg takker, som sagt, for, at de nu vil gaa med til den efter deres Mening hovedløse Politik.

Derimod er jeg bedrøvet over, at de to ærede Ordførere for de Konservative og for Venstre (Fibiger og Pinholt) saa afgjort tog Afstand fra det foreliggende Lovforslag. Da jeg i Eftermiddag ved Behandlingen af Konverteringslovforslaget hørte det ærede Medlem Hr. Krag udtale sig ogsaa om det foreliggende Lovforslag, forekom det mig, at Tonerne var af en noget anden Art. Det ærede Medlem Hr. Krag vilde ikke kategorisk afvise, at Staten kunde have Ret til at tage en Del af Gevinsten i et Tilfælde som det foreliggende. Men det ærede Medlem Hr. Pinholt, der jo tidligere har været en varm Talsmand for, at Grundskatterne dog i nogen Grad skulde hæves, gik saa afgjort imod, idet han sagde: Her yder man Landbruget en Hjælp, men man tager straks de 3,7 Mill. Kr. Senere ændrede det ærede Medlem Hr. Pinholt dog sin Udtalelse til, at det først skete, naar Landbrugets Forrentningsevne havde naaet 3,5 pCt.; men, føjede det ærede Medlem til, saa skærer man ogsaa Tilskuddet til Amtsskatterne bort nu om kort Tid.

Det burde dog glæde det ærede Medlem, om man kom dertil; thi det vilde betyde, at Landbrugets Forrentningsevne fra Minus var naaet op til Plus — endog et godt Stykke op. Dette Tilskud, siger det ærede Medlem, vil man tage bort, og man vil paalægge nye Afgifter — Resultatet vil blive et Minus for Landbruget. Det tror jeg dog er en noget for kraftigt Bedømmelse af Forholdene. Er det nu virkelig saa forfærdeligt, at man, naar Landbrugets Forrentningsevne er naaet op til 3,5 pCt., paalægger Landbruget denne forøgede Ejendomsbeskatning? Og er der noget urimeligt